

SENTÈNCIA 99-30 DEL 20 D'OCTUBRE DE 1999

CASS. PENSIÓ DE VELLESA. Article 41 del Reglament Tècnic. Caràcter transitori i excepcional del règim que estableix. Interpretació restrictiva. CÒMPUT DE LES COTITZACIONS. No s'exigeix ni continuïtat entre elles ni que s'hagin d'haver iniciat en un moment proper a la instauració del règim de seguretat social.

Ponent: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Secció Administrativa de la Batllia, actuant com a tribunal unipersonal, va dictar la sentència 99-44, de 23 d'abril de 1999, desestimant la demanda interposada per la Sra. Teresa L.A., i declarant que la resolució de la comissió contenciosa de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de data 16 de setembre de 1998 és ajustada al Dret.

2.- Contra la sentència esmentada, la representació processal de la demandant va presentar recurs d'apel·lació, que va ser formalitzat per un escrit de 4 de juny de 1999. En aquest escrit demana que se li reconegui la pensió de vellesa demanada, de 5.000 punts, per considerar que reuneix els requisits establerts en l'article 41 del Reglament Tècnic, en lloc de la calculada per la CASS, i confirmada per la sentència, a partir dels 1452 punts que corresponen a cotitzacions efectuades després de l'1 d'abril de 1968.

3.- Un cop feta la designació del magistrat ponent, de l'anterior escrit se'n donà trasllat a la CASS, que el contestà el 28 de juny de 1999, argumentant que, com reconeix la sentència recorreguda, el període de temps cotitzat abans de la data indicada, tot i que és superior als cinc anys que exigeix el precepte, no es pot tenir en compte pel càlcul de la pensió ja que no hi ha continuïtat entre aquest primer període i el cotitzat a partir de l'entrada en vigor del sistema de Seguretat Social.

4.- Havent-se demanat la substitució del tràmit de conclusions per la celebració de vista oral, aquesta tingué lloc el dia 14 de setembre de 1999 en la qual les parts van poder manifestar allò més adient als seus interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- En aquesta segona instància no es posen en dubte les qüestions de fet que constitueixen la premissa a la que s'aplica el Dret sinó la interpretació que correspon fer de l'article 41 del Reglament Tècnic quan diu que per accedir a la pensió mínima de 5.000 punts cal -entre altres requisits que no es discuteixen- justificar *“un període de cotització a la CASS de 180 mesos a partir del 1r. d'abril de 1968, i una activitat assalariada regular de 60 mesos abans la posta en marxa del règim andorrà de seguretat social”*.

En el cas analitzat, resulta que l'apel·lant va treballar entre gener de 1952 i desembre de 1963 (195 mesos) i va cotitzar 225 mesos entre juny de 1975 i la data en que va complir 65 anys.

La sentència de la Batllia considera que l'article transcrit només té justificació en el marc d'una activitat laboral continuada i estable o raonablement estable i en el cas aquesta ha estat interrompuda durant cinc anys abans de l'1 d'abril de 1968 i set anys després d'aquesta data, és a dir, durant dotze anys seguits.

Tercer.- Aquesta Sala ha dit en diverses ocasions que l'article 41 del Reglament Tècnic, en la mesura que intenta donar cobertura social a la situació de determinades persones que no van poder cotitzar per la raó de que no s'havia establert el règim andorrà de seguretat social, té caràcter transitori i excepcional, per la qual cosa ha de ser interpretat de manera restrictiva.

Però això no significa que s'hagin d'introduir, per via interpretativa, exigències que l'article realment no estableix. En efecte, l'article 41 exigeix cotitzacions a partir de l'1 d'abril de 1968, sense exigir ni continuïtat entre elles ni que s'hagin d'haver iniciat en un moment proper a la instauració del règim. D'altra banda, i pel que fa al període anterior, en no poder exigir cotitzacions, l'article 41 demana justificar una activitat assalariada regular, sense exigir, per tant, que aquesta sigui propera en el temps a l'1 d'abril de 1968.

A partir d'aquestes consideracions, tampoc és exigible una continuïtat entre “l'activitat assalariada regular” anterior a l'1 d'abril de 1968, i l'inici del “període de cotització” posterior a l'1 d'abril de 1968. Una exigència d'aquesta naturalesa introduiria una gran dosi d'incertesa en l'aplicació de l'article 41

perquè resultaria francament difícil determinar quan aquesta continuïtat es dóna o no de manera estable o quines causes podrien justificar la no estabilitat en la continuïtat com a via per poder accedir a la pensió.

Per tot el que s'ha exposat, correspon estimar el recurs d'apel·lació i revocar la sentència de la Batllia, reconeixent a la demandant en la primera instància el dret a percebre una pensió de vellesa de 5.000 punts amb efectes de l'1 de juliol de 1998 i els interessos corresponents.

Quart.- No hi ha circumstàncies que determinin una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix estimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. Teresa L.A. contra la sentència número 99-44, de 23 d'abril de 1999, dictada per la Secció administrativa de la Batllia, que es revoca, i amb estimació de la demanda, s'anul·len les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 31 d'agost de 1998 i de 16 de setembre de 1998 i es condemna a l'entitat parapública a reconèixer i abonar a la demandant una pensió de vellesa de 5.000 punts a partir de l'1 de juliol de 1998, amb els interessos que li corresponguin. No es fa cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.